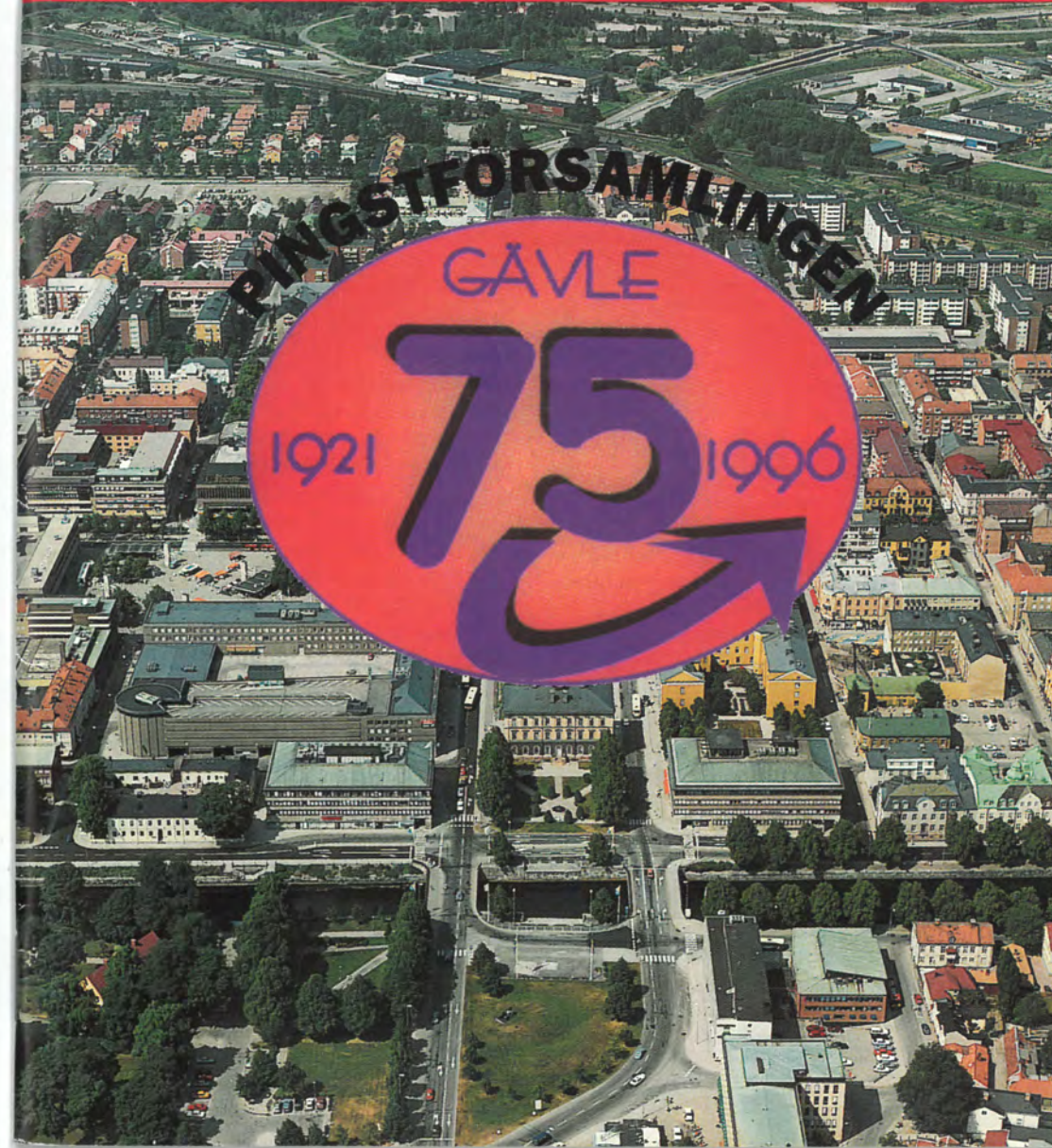
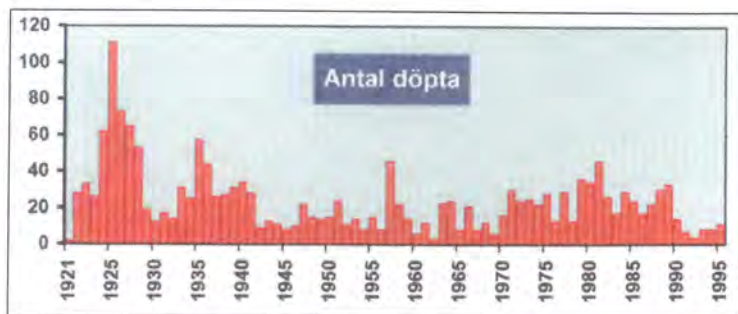
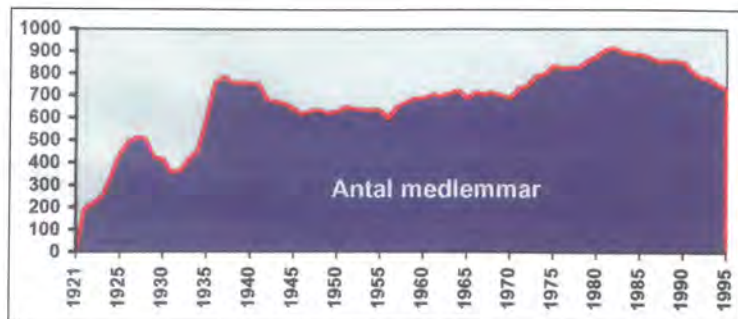

Kontakt

SPECIALNUMMER - NR 2 1996

Redaktionsgrupp:

Leif Berggren, Rune Olsson och Lennart Sjögren

Bild omslag sid 1: Lantmäteriverket

Pingstförsamlingen i Gävle 75 år

75 år av nåd

Pingstförsamlingen i Gävle fyller i år 75 år. I denna jubileumskrift presenteras bl a vad som hänt sedan församlingen bildades i mars 1921. Många människor har under åren blivit frälsta, döpta och andedöpta och fått uppleva ett rikt liv. Totalt har 3 831 personer varit medlemmar. Antalet döpta 1921-1995 uppgår till 1 784. Då Salem-församlingen bildades var första världskriget till ända och i Gävle stad bodde 38 000 personer. I grannskapet fanns flera små kommuner och större delen av befolkningen var sysselsatta i jordbruks- och industriarbete. Flera frikyrkoförsamlingar fanns efter stora väckelser under andra hälften av 1800-talet.

Idag 75 år senare är förhållandena annorlunda. Rent materiellt har människorna det betydligt bättre. 1921 hade bara en av församlingens medlemmar egen bil. Bostads-situationen är helt annorlunda. Genom utvecklingen av ny teknik kan alla genom TV och dator teknik se vad som händer över hela vår värld. De som växer upp idag utbildar sig i snitt 12-15 år och under de senaste åren har internationaliseringen ökat betydligt. Många människor från krigets länder har de senaste åren kommit till vårt land. En sak har inte förändrats och det är att de som växer upp idag har samma livsfrågor som människor i alla tider haft och det Gudsbehov som finns tar sig uttryck i ett andligt sökande.

Bibelordet säger **"Jesus Kristus är densamme, igår, idag och i evighet"** (Hebr 13:8). Då vi blickar tillbaka och ser vad som hänt i samhället, i kristenheten och i vår församling finner vi att mycket förändrats. Men Jesus, vår frälsare har inte för-

ändrats. Han är densamme. Han talar till människor. Han möter syndaren. Han frälsar och förvandlar. Vi som församling kan se tillbaka på gångna år med stor tacksamhet till Herren. Församlingens 10-årsskrift 1931 hade titeln "Hans verk är det" och detta gäller också idag 1996.

Någon har sagt: "Den som inte har förmåga att se långt tillbaka i tiden kan inte heller se långt framåt". Vi som lever nu de sista åren av detta sekel ställer oss frågan - Hur ser framtiden ut? Hur skall vi möta dagens och morgondagens andliga behov? Vad vill Jesus göra i mitt liv? Hur skall jag leva för att vinna andra för Kristus? Vi får på samma sätt som de som levde mitt i församlingen för 70-75 år sedan säga "Tillbaka till Bibeln i alla stycken". Bibelns sanningar om full och fri frälsning genom Jesu försoning, dop i vatten och dop i Helig Ande samt Jesu andra tillkommelse måste vara levande sanningar varje dag. Vi får i likhet med Guds folk i alla tider ropa till Herren om andefyllda visioner och be om brinnande hjärtan för människors frälsning. Vi får inte stanna upp och luta oss tillbaka i soffan framför TV-apparaten. Församlingens uppdrag är **"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut"** (Matt 28:19-20)

Vi får både så och skörda. Det våra förfäder sått ut får vi skörda och vi fortsätter såningsarbetet! Vi får gå ut till onådade folk och även hemmavid gå in i pionjärbete. Gävleborna och hela Gästrikfältet behöver möta Gud. Vi får alla be om väckelsens vindar över vår bygd och vi får leva i förväntan på bönesvar!!

Den gamla kyrkans interiör

Församlingen igår och idag

Pingstförsamlingen har i mars 1996 714 medlemmar varav huvuddelen bor i Gävle med omnejd. Totalt bor 95 medlemmar utanför Gävle och Älvkarleby kommuner. Verksamhet bedrivs i Gävle, Skutskär, Hedesunda, Lövåsen, Verkebro, Forsbacka

och Norrsundet. Egna kyrkor och kapell finns i Gävle, Hedesunda, Lövåsen, Verkebro och Norrsundet. Sedan 1921 har många människor blivit frälsta både i Gävle med omnejd och i andra länder. Endast Herren vet hur många som genom församlingens arbete nåtts av budskapet, blivit frälsta och fått göra andliga upplevelser.

År	Döpta	Inflyttade	Döda	Utflyttade	Medlemmar vid periodens slut
1921-25	260	41	8	45	437
1926-30	222	77	21	186	412
1931-35	144	148	25	104	589
1936-40	162	240	34	103	754
1941-45	69	90	41	124	640
1946-50	76	101	53	108	625
1951-55	72	75	55	49	631
1956-60	96	105	48	95	683
1961-65	70	103	51	87	686
1966-70	63	94	62	87	685
1971-75	129	153	50	96	831
1976-80	125	115	57	131	874
1981-85	142	86	84	99	882
1986-90	116	107	81	147	848
1991-95	38	64	85	106	723
Totalt	1784	1599	755	1567	

Större matrikelgenomgångar har gjorts 1938, 1942, 1946 och 1983. Vid utgången av 1982 hade församlingen det hittills största medlemsantalet, nämligen 910 medlemmar. Under flera år har antalet döpta överstigit 40; 1924 62 st, 1925 111 st, 1926 73 st, 1927 65 st, 1928 53 st, 1935 57 st, 1936 44 st, 1957 46 st och 1981 46 st.

De olika decennierna kännetecknas av olika trossteg och segrar. I korthet har detta hänt under de olika decennierna.

1920-talet

I Gävle stad fanns i början av 1920-talet 38 000 innevånare och många präglades av de väckelserörelser som gått fram sedan mitten av 1800-talet. Pastor Gustaf Roberth hade 1918 tillträtt som föreståndare för Gävle andra baptistförsamling. Själv gripen av pingstens budskap förkunnade han sanningen om Andens dop och den fria bibliska församlingsordningen. En väckelseväg gick fram och många blev frälsta. Vid församlingsmöte den 14 mars 1921 i Gävle 2:a baptistförsamling beslöts med 76 röster mot 41 att begära utträde ur Baptistsamfundet. Orsaken till utträdet var att majoriteten av medlemmarna upplevde det rätt att lämna samfundet och i stället bilda en fri biblisk församling.

I Salemförsamlingens årsberättelse för 1921 skrivs "Redan vid förra årsmötet hade rätt många av församlingens medlemmar kommit till klarhet uti, vad Bibeln lär angående Guds församlings ställning på jorden enligt Nya testamentet, och att de moderna samfundsorganisationerna äro alldeles främmande för detsamma. Detta drev dessa själar till verklig bönekamp om Guds ledning med församlingen. Att steget ut ur samfundet skulle vara förenat med många svårigheter förstodo vi snart, enär ej alla medlemmarna av den dåvarande församlingen voro villiga att ens undersöka frå-

gan, utan höllo på, att deras gamla uppfattning vore den riktiga. Men man måste lyda Gud mer än människor. Och Guds vilja hava vi i ordet uppenbarad." Då församlingen bildades den 21 mars anslöt sig 132 personer till församlingen, vars namn blev Salemförsamlingen. Vid första årsmötet var medlemsantalet 193.

Under 1921-24 hölls möten i en förhyrd lokal på Norra Kungsgatan 29, Templet Gestrikland. Församlingen köpte i oktober 1924 en fastighet vid Södermalmstorg. Den var byggd 1855 och hade ägts av Gävle Missionsförsamling under åren 1855-1882.

I mitten av 1920-talet gick en stark väckelse fram och 1924-28 döptes 364 personer varav 111 st år 1925. 1921 startades en utpost i Storvik och där bildades 1927 en självständig församling, Salemförsamlingen på 45 medlemmar. I Verkebro påbörjades verksamhet 1922, i Bomhus 1923, i Hamrånge-Norrsundet 1924, i Ockelbo 1925 och i Lumsheden 1929. Massor av människor sökte sig till mötena och t ex i Verkebro var kapellet som inköpts 1922 ofta fullsatt med ca 200 människor. Under 1921-23 skedde många av församlingens dopförrättningar i Verkebro eftersom församlingen saknade egen kyrka i Gävle stad. Vintern 1924-25 gick en stark väckelse fram i Verkebro. 1926 invigdes ett nytt kapell i Norrsundet och 1927 inköptes gamla folkets hus i Bomhus. Möten hölls också i ett 15-tal mindre orter och byar.

Möten anordnades i kyrkan vid Södermalmstorg på söndagar och torsdagar. Fri-luftsmöten hölls. Bönelivet var starkt och varje vecka var bönemötena många; måndag-fredag kl 12-13, lördag kl 18, söndag kl 16, måndag kväll, böneringsmöten, bönenätter och bönedagar. Som ett resultat av det starka bönelivet blev ett 40-tal andedöpta 1927. Från och med 1926 hölls fyra

gångar per år evangelistveckor. Barnarbetet var främst inriktat på söndagsskolor i kyrkan, Furuvik, Marielund och Valbo. **1921** startades den första söndagsskolan i församlingen med ca 50 elever och i slutet av 1920-talet deltog totalt ca 100 barn. Det var svårt att nå barnen eftersom föräldrarna hade fördomar mot pingstväckelsen och man förbjöd sina barn att gå till församlingens söndagsskolor och barnmöten. Söndagsskolbarnen underhöll en evangelist i Kongo. Missionärerna Agnes och Linus Blomkvist tjänade i Kongo fram till 1923 och en ytterligare period 1925-1931. Från **1927** var Siri Andersson missionär i Estland.

Största medlemsantalet under decenniet var

vid utgången av 1927, 511 st, och genom bildandet av nya församlingar i Storvik 1927 och i Bomhus 1929 minskades antalet medlemmar till 421 vid ingången till 1930-talet.

1930-talet

1930 bodde det i Gävle stad 39 000 människor och antalet medlemmar i Salemförsamlingen var 412. John Mellwing tillträdde som föreståndare. Väckelsens eld brann vidare och totalt döptes under hela 30-talet över 300 personer. I början av 1930-talet upplevde församlingen av olika orsaker en tillbakagång. **1931** bildade församlingens 55 medlemmar i Ockelbo en

egen fristående församling. **1932** blev Oskar Ydrefeldt föreståndare. **1934** öppnades verksamhet i Älvkarleby, en godtemplarlokal inköptes och ett antal medlemmar i ortens baptistförsamling anslöt sig till Salemförsamlingen. **1934** startade också verksamhet i nuvarande Skutskär. En lokal hyrdes och vid 30-talets slut fanns det ett 30-tal medlemmar i gruppen.

Kännetecknande för 1930-talet var att pingstvännerna i Gävle fann varandra och förenades i Salemförsamlingen. Elimförsamlingen i Bomhus upplöstes **1935** och 69 medlemmar gick in i Salemförsamlingen. Samma år döptes 57 st. **1936** upplöstes Taborförsamlingen, en fristående pingstförsamling som då funnits några år. 76 medlemmar från denna församling gick in i Salemförsamlingen. Sionförsamlingen i Lövåsen, som bildats 1932, upplöstes också samma år och 15 vänner gick in i Salemförsamlingen. Tanken på att bygga en ny kyrka väcktes men sköts på framtiden. **1938** anordnades tältmötesserier och en satsning på sommarevangelisation. Samma år invigdes ett kapell i Lumsheden där det vid denna tid fanns ett 25-tal medlemmar. **1939** tillträdde Helge Lundberg som föreståndare.

Söndagsskolearbetet bedrevs vidare och ett 150-tal barn deltog i de olika söndags-

skolorna i kyrkan, på utposterna, i Strömsbro, Valbo och Varva. Barnen själva underhöll en evangelist i Kongo. Barnmötesserier hölls och flera av barnen blev frälsta och döpta. Sång och musiklivet utvecklades och strängmusiken och kören var aktiva och medverkade i sångstunder på olika sjukhus och andra ställen. 1930-talets depression i vårt land innebar att många människor hade stora svårigheter med sin försörjning. Församlingen anställde därför församlingssystrar som arbetade bland fattiga och sjuka. Församlingens första församlingssyster hette Hulda Seger. Varje jul utdelades kläder och skor till ett 50-tal barn i söndagsskolan. Under åren 1931-40 insamlades totalt 426 000 kr, vilket i dagens penningvärde motsvarar ca 9,9 miljoner kr.

1933 stod missionärerna Agnes och Linus Blomkvist färdiga för att åka tillbaka till Kongo. Kostnaderna för utresa mm låg på ca 4 000 kr men inga pengar fanns i missionskassan. Församlingen gick trosvägen och i ett församlingsmöte insamlades 3 500 kr, vilket i dagens penningvärde motsvarar drygt 86 000 kr. **1937** antogs Agnes Wallén som församlingens missionär och hon reste 1938 ut till Indien. Vid 30-talets utgång underhöll församlingen sex missionärer sedan Ester Ölander **1939** rest till Brasilien. Vid utgången av år 1939 fanns det totalt 756 medlemmar i Salemförsamlingen.

1940-talet

1940 var antalet innevånare i Gävle stad 39 700 och tillsammans med antalet bosatta i Hamrånge, Hedesunda, Hille och Valbo kommuner bodde det totalt 64 200 personer i det område som idag utgör Gävle kommun. 1940-talet kännetecknades av en stark befolkningsökning och antalet boende i Gävle stad ökade totalt med 7 100 personer mellan 1940 och 1950. 1940 upp-

Fest i lilla salen

Församlingens
första
missionär
Linus
Blomkvist

löstes Sionförsamlingen i Mårtsbo och vännerna gick in i Salemförsamlingen. Verksamheten fortsatte i det kapell som tidigare byggts där. Byggandet av ny kyrka i Gävle stad sköts på framtiden på grund av det pågående världskriget. I stället gjordes en större renovering. Kriget i Baltikum innebar att församlingens missionär Siri Andersson kom hem från Estland 1940. Församlingens föreståndare under åren 1942-45, Nils G. Andersson, var på grund av kriget ofta inkallad och flera andra bröder tjänade som vakanspastorer. Särskilda offerinsamlingar gjordes för krigets offer.

1943 beslöts att ändra församlingens namn till Filadelfiaförsamlingen. 1942 och 1946 gjordes större matrikelgenomgångar och detta ledde till att nästan 100 medlemmar uteslöts. 1944 inköpte församlingen en fastighet på Södra Kopparslagargatan 43 och

tanken var att iordningställa ett hem för församlingens äldre medlemmar.

Arbetet bland barn och ungdom utvecklades vidare. Söndagsskola hölls på samma platser som på 30-talet samt även i Oslättfors. Söndagsskolan hade en egen strängmusikgrupp och ett bibliotek inrättades där barnen fick låna böcker. 1945 kom makarna Blomkvist hem från Kongo för en viloperiod liksom missionären i Liberia, Hilda Mattsson. Gävle stad firade 1946 sitt 500-års jubileum och i samband med församlingens 25-års jubileum i början av april 1946 välkomnades församlingens nye föreståndare, Venzel Nilsson. 1948 gick de sex medlemmarna i Älvkarleby in i pingstförsamlingen i Karlholmsbruk. Vid 40-talets utgång uppgick medlemsantalet till 616.

Pastorerna Ralph Friberg, Venzel Nilsson, Harald Gustavsson och Abner Dahl

Sångarbröderna 1960-ledaren Albert Berg i mitten med mandolin

1950-talet

1950-talet kännetecknades av en fortsatt stark befolkningsökning i Gävle stad. Stadens befolkning ökade med över 7 000 personer 1950-59 medan befolkningstalet i de då existerande småkommunerna runt Gävle var oförändrat. Församlingens föreståndare Venzel Nilsson fick 1952 vigselrätt. 1953 inköptes en ny lokal i Bomhus. 1954 startades en blåsorkester. 1954 såldes församlingens fastighet på Södra Kopparslagargatan 43 och samma år aktualiserades ånyo frågan om en ny kyrka. Förberedelsearbete påbörjades och i november 1958 beslöts att bygga en ny kyrka på samma plats som den befintliga kyrkan. 1956 upphörde utposten i Lumsheden i och med att medlemmarna där gick med i Filadelfiaförsamlingen i Sandviken. Våren 1957 blev många frälsta under två väckelseserier och totalt döptes 46 st, varav 30 st inom loppet av tre dagar. Hösten 1957 tillträdde Sigvard Johansson föreståndartjänsten.

Arbetet bland barn och ungdom drevs vidare. 1953 deltog ca 400 barn i församlingens söndagsskolor i kyrkan, Valbo, Strömsbro, Varva, Oslättfors, Stigslund, Åbyggeby, Bomhus och Norrsundet. I slutet av 50-talet började församlingen även ha ungdomsveckor med bibelundervisning och friluftsliv. 1950 kunde Agnes Wallén meddela församlingen att den församling som bildats i Indien 1938 med 150 medlemmar nu bestod av 6 000 medlemmar. Missionärerna Blomkvist, som arbetat i Kongo sedan 1925, påbörjade 1954 arbete i Rwanda och 1956 avslutades deras missionärstjänst. Hilda Mattsson, som arbetat sedan 1929 i Liberia, avslutade 1955 sin tjänst. Agnes Wallén fortsatte sitt arbete i Indien och hon var 1958 hemma och rapporterade att det fanns 20 000 medlemmar i de församlingar hon varit med och bildat. 1959 sände församlingen ut Everence och Per-Olof Jacobsson till Kongo.

Under slutet av 1950-talet ökade församlingens medlemsantal och vid utgången av år 1959 var antalet medlemmar 683 st

1960-talet

Även under 1960-talet ökades stadens befolkning med ca 7 000 personer. 1960-talet kom att i mycket stor utsträckning präglas av kyrkbygget vid Södermalmstorg. I oktober 1960 hölls de sista mötena i den gamla Filadelfiakyrkan. Rivningen av den 105 år gamla byggnaden påbörjades i november och församlingens gudstjänster förlades till Murénska badhuset, vilket iordningställdes till gudstjänstlokal. Första spadtaget för den nya kyrkan togs i september 1961 och kyrkan invigdes 6-7 april 1963 med tal av landshövdingen Jarl Hjalmarsson och pastor Lewi Pethrus.

Första spadtaget till nya kyrkan i september 1961. från vänster Lennart Litzell, John Malm, Sigvard Johansson och Allan Adrian

Församlingens medlemmar hade genom stora arbetsinsatser och starkt offerliv lyckats förverkliga de planer på ny kyrka som redan i slutet av 30-talet aktualiserats. Kostnaderna uppgick till 2 547 000 kr vilket i dagens penningvärde motsvarar ca 21,8 miljoner kr. 1963 bildades församlingens finska grupp och den bestod till en början av 7 personer. 1964 lämnade ett 10-tal medlemmar församlingen och gick till den nybildade Maranataförsamlingen i Gävle. Samma år spred församlingen över 10 000 foldrar med information om församlingens verksamhet. 1965 blev Georg Johansson föreståndare. 1966 gjordes en omfattande ombyggnad av kapellet i Lövåsen och samma år antog församlingen nya stadgar. En jättestor klädsamling genomfördes också 1966. 1968 såldes kapellet i Bomhus och året därpå kapellet i Märtsbo. 1968

genomfördes också en särskild satsning på böneveckor. 1969 startades ungdomskören Trofén.

I barnarbetet fanns det i början av 60-talet ca 500 barn och ett 65-tal lärare i församlingens söndagsskolor. En söndagsskola startades i Märtsbo.

Församlingens missionsarbete i Afrika intensifierades i början av 1960-talet genom att försam-

lingen gick in med stöd till missionärerna Joel och Els-Britt Säker samt missionär Ingrid Hellman. 1963 åkte missionärerna Jacobssons ut för sin andra missionsperiod

Bibelskolan läsåret 1978/79

Troslöften-”vägen till fördubblade välsignelser”

och 1968 för sin tredje period. 1964 dog Agnes Wallén mycket hastigt i Indien. Vid utgången av 60-talet uppgick antalet medlemmar till 697 st.

1970-talet

1970 tillträdde Josef Östby som föreståndare. Församlingen firade 1971 sitt 60-års jubileum. Samma år i september startade församlingen en bibelskola. 12 ungdomar (lika många som Jesu lärjungar) studerade under ett år bibeln, arbetade med praktisk evangelisation samt jobbade i affärer och på andra ställen för att kunna försörja sig under bibelskoleåret. Bibelskolan blev en kraftig injektion i församlingens liv och många av församlingens egna medlemmar engagerade sig starkt i bibelskolan, flera som elever. Den ettåriga bibelskolan kom snart att få efterföljare på andra platser i vårt land. Vår församling kan sägas ha varit banbrytare då det gäller församlingsanknyt-

att församlingen gick in i troslöftesoffer-tanken. Att lova Herren en summa pengar man inte hade, utöver tiondegivandet, kom att bli ett med församlingens liv. 1971 uppgick löftena till 170 000 kr och 133 000 kr kom in i offer. 1975 kom att bli 70-talets rekordår. Löftet uppgick till 360 000 kr och totalt offrades 309 000 kr, vilket i dagens penningvärde motsvarar 1 295 000 kr. Tros-löftesmedlen gick bl a till underhåll av ett 30-tal infödda evangelister. 1971 kom också många inflyttande till församlingen. 1972 inköptes ny tältkyrka som användes flitigt och ett antal ekumeniska tältkampanjer genomfördes under mitten av 70-talet.

Barn- och ungdomsarbetet utvecklades starkt. 1970 drevs 12 söndagsskolor med 450 medlemmar. 1975 fanns 11 söndagsskolor med ca 400 elever och i vardags-grupperna deltog ca 250 barn varje vecka. Genom de s k bussträffarna nåddes ca 70

Barngrupp i mitten av 70-talet

na bibelskolor. Många av dessa bibelskolelever har gått ut i församlings- och missions-tjänst.

1971 kom också på ett annat sätt bli ett märkesår i församlingens historia genom

barn varje vecka. Det anställdes barn- och ungdomsinstruktörer och 1976 anordnades en stor rikskonferens för pingstförsamlingarnas barn- och ungdomsarbetare. I slutet av 1970-talet hade församlingen enga-

gerat sig i skolarbete med lektionsmed-verkan i de olika klasserna. Sång- och musiklivet förstärktes genom anställning 1971 av Rolf Gustafsson, som församlingens musikansvarige. Sånggruppen Trofén gav 1977 ut sin första skiva och 1978 kom det ut en skiva med gruppen Unga Röster.

Sammankomster för pensionärer och dag-lediga anordnades, de s k dagträffarna. Sånggruppen Seniorerna startades och den med-verkade i dagträffarna och i sångstunder på olika vårdinrättningar.

1973 reste Erik och Margareta Edin ut till Afghanistan och de fortsatte sitt arbete i Pakistan 1974. 1973 reste Asienteamet samt Tord och Gerd Bergroth ut och året därpå åkte Sam och Ingrid Nelson ut till Brasilien. 1975 kom missionär Ingrid Hellman hem p g a sjukdom och församlingen över-gick till att bli utsändande församling för missionärerna Säker. 1976 reste Anders och Annika Wennerström ut till Pakistan.

1977 avled församlingens första missionär Linus Blomkvist.

1976 tillträdde Per-Olof Jacobsson tjänsten som församlingens föreståndare. 1979 sände Sveriges Radio en direktsänd gudstjänst från vår församling och samma år byggdes församlingens lokaler ut. Vid 70-talets slut uppgick församlingen till 854 medlemmar.

1980-talet

1980 bodde det i det som idag utgör Gävle kommun 87 400 personer och under hela 1980-talet skedde det ingen befolknings-ökning. I början av 80-talet påbörjades ett ekumeniskt arbete på Gävle sjukhus och en sjukhuspastor anställdes. I början av 1980-talet fanns 6 söndagsskolor med ca 100 elever och i vardagsgrupperna samlades ca 250 barn varje vecka. 1984 besökte över 2 500 skolelever församlingens kyrka för att ta del av en missionsutställning samt

Församlingsläger i Mohed

lyssna på en musikal. **1985** anställdes ett skolteam och samma år startades "närradio-klubbar" i hemmen. I slutet av 80-talet påbörjades konfirmationsundervisning och VIPS-arbete. **1983** tillträdde Folke Steen föreståndartjänsten.

1980 åkte Bengt och Karin Fiske ut som församlingens missionärer till Tyskland och samma år åkte Marie-Louise Rask ut till Kenya. **1984** påbörjade Everence och Per-Olof Jacobsson en ny missionsperiod i Zaire och **1986** åkte Tord och Gerd Bergroth på nytt ut till Zaire. Till det nyöppnade Ryssland åkte Ingvar Holmberg **1989**.

13-15 mars **1981** firades församlingens 60-års jubileum och detta år döptes 46 personer. Samma år byggdes kyrkan om och alla lokaler renoverades. Kapellet i Lövåsen byggdes ut i början av 1980-talet och arbetet i Lövåsen intensifierades. **1982** var 29%

av medlemmarna under 30 år och 34 % över 60 år. **1982** såldes lokalen i Skutskär och samma år avslutades församlingens ettåriga bibelskola, som pågått sedan 1971. I slutet av **1983** uppgick församlingens medlemsantal till 887 medlemmar varav 334 män (38%) och 553 kvinnor (62%). **1984** byggdes en närradiostudio och den 5 november samma år började de första sändningarna. Närradioarbetet kom därefter att utvecklas starkt. Olika typer av program kom till; förbönsprogram, ungdomsprogram, finska program mm och **1988** genomfördes Bibelmaraton i närradion. Hela Bibeln lästes från pärm till pärm under medverkan av bl a landshövding Lars-Ivar Hising.

1986 flyttade församlingens expedition in i helt nya lokaler. Troslöftessatsningen fortsatte under 1980-talet. Största insamlingen

gjordes 1984 då 306 000 kr insamlades. **1983** genomfördes en större matrikelgenomgång. **1987** flyttade ett 15-tal medlemmar från vår församling och gick med i andra församlingar i Gävle. Under perioden 1986-90 var antalet utflyttade medlemmar mycket stort. 1987 upplöstes Elimförsamlingen i Hedesunda och 15 av medlemmarna i denna församling gick in i Filadelfiaförsamlingen. **1988** gick Erik Edin in i tjänsten som församlingens ordinarie föreståndare. Vid slutet av **1989** uppgick antalet medlemmar till 850.

1990-95

1990 bodde det i Gävle kommun 88 600 personer. Detta sekels sista årtionde inledes med att församlingen i april **1990** antog nya stadgar. Församlingens namn ändrades genom stadgeändringen till Pingstförsam-

lingen i Gävle. I maj 1990 tillträdde Berndt Wikman tjänsten som församlingens föreståndare. I början av **1991** fanns 848 medlemmar varav 329 män (39%) och 519 kvinnor (61%) Arbetet har gått vidare i att vinna Gävle för Kristus. Nya evangelisationssatsningar har gjorts och nya metoder har kommit till användning. **1992** sändes musikalen "Se Mannen" med gospelkören Trofén ut till Gävleborna genom lokal-TVn. Fängelsearbetet har intensifierats liksom närradioarbetet. **1994** besöktes kyrkan av över 1 000 skolelever i samband med påsk- resp julvandringar. Stora satsningar har gjorts under Cityfestivalerna **1994** och **1995** och genom bl a gospelkonserter och barnaktiviteter har budskapet om Jesus Kristus förts ut. I mitten av 90-talet finns nu ca 250 barn och ungdomar engagerade i barn- och ungdomsverksamheten.

Dopförrättning 1993, Sven-Gunnar Hultman, Maria Forsberg, Linda Hellquist, Emelie Waxin, Örjan Östergren och Daniel Forsberg

Gospelkören Trofén 1991

Verksamhetens karaktär har förändrats och 1990-talet har hittills präglats av ett fördjupat studium och samtal om församlingens framtid. Behovet av omsorg har ökat och 1995 avskildes en särskild själavårdsgrupp. Församlingen har genom projektsatsningar i samband med bl a Cityfesterna och Gävle Joggare Jorden Runt nått många av Gävleborna. Samtidigt kan konstateras att 90-talets Gävlebo alltmer sekulariseras, vilket lett till att församlingen i större utsträckning behöver gå ut till människorna och nå dem på ett personligt plan. Ett led i en sådan evangelisationsstrategi är arbetet i Bullgerillan, Livsfläkt och DIP (disciples in practice). Detta arbete består i att på kvällar gå ut på Gävles gator och finnas till hands för samtal. Fokus behöver vara inställt på att "Gå ut till människorna". Kristenhetens rop "Kom till oss" dränks av det stora utbudet av aktiviteter som sysselsätter 1990-talets människor. Det stora samlingsarbetet som gjordes i söndagsskolearbetet på 70-talet med 11 söndagsskolor och 500 elever går in i en skördetid!

1991-95 var antalet döpta få och antalet inflyttade var också relativt litet. 1990 insamlades i troslöftesoffer 238 000 kr och 1996 kan noteras en nytändning i troslöftesgivandet. För 1996 ligger löftessumman på 355 000 kr. Verksamheten bland invandrare har utvecklats sedan starten i början av 1990-talet.

1990 genomfördes en stor klädinsamling till Rumäniens barn och samma år beslöt församlingen att anta två vänförsamlingar i Tokmak och Bishkek i Kirgistan. Församlingen, som sedan 1983 varit kontaktförsamling för pingstmissionens arbete i Pakistan, fortsätter missionsarbetet i Pakistan där det pågår ett nationaliseringsarbete. I Indien har församlingen underhållit ett 20-tal nationella evangelister och 1990 gick församlingen in med underhåll av missio-

närerna Lisbeth och Deepak Dutt. 1993 avled Agnes Walléns fosterson A.W. Samuel, som sedan Walléns död 1964 bedrivit arbetet vidare bland Indiens barn. Missionsarbetet i Rwanda har bedrivits i ett land präglat av krig och inre upplösning. I april 1994 fick församlingens missionärer Per-Olof och Everence Jacobsson i all hast evakueras och massmedia uppmärksammade detta på ett omfattande sätt. 1994 skickades församlingens 25-åriga tält till flyktingarbetet bland rwandaflyktingarna i Tanzania. I september 1995 döptes 1 800 personer i tältet och totalt har under ett år 6 000 döpts. 1995 hade flyktinglägrets pingstförsamling 16 000 medlemmar och 10 000 barn gick i söndagsskola. Flera av församlingens ungdomar har under kortare eller längre tid varit ute i olika missionsprojekt.

1993 etablerades ett arbete bland alla de invandrare som kommit till Gävle under senare år. Arbetet har huvudsakligen bedrivits bland spanskspråkiga. Ett 20-tal har blivit frälsta och genom dop kommit med i församlingen.

Det är en stor bön att församlingen under de återstående åren av 1990-talet skall få sända ut evangelister i pionjärbete i vår egen kommun och skicka ut nya missionärer till onådade folk i andra länder.

Församlingens yttre mission

Jubileumsskrifternas spegling av missionen 1921-1971

Av Lennart Jonsson

Framför mig ligger församlingens jubileumsskrifter från åren 1931, 1941, 1946 och 1971. Således är det fråga om 10-, 20-, 25- samt 50-årsjubileum. Vid en genom-

gång av dessa skrifter har jag noterat följande om missionen.

1931 - Församlingen 10 år

Till 10-årsjubileet hade Birger Thor gjort en sammanfattning. Vid den tiden hade församlingen tre missionärer. Kortfattat nämner han att Agnes och Linus Blomkvist fram till våren 1923 arbetar på Örebro Missionsförenings fält i Kongo och sedan hösten 1925 på Masisi missionsstation, där skola upprättats, bibelskola har hållits och infödda är ute i evangelii tjänst.

Siri Andersson finns sedan jultiden 1927 i Estland, där hon arbetat som Guds och

av svår sjukdom men var nu frisk och för tillfället hemma i Sverige i missionens intressen.

1941 - 20-årsjubileet.

Fortfarande är Linus Blomkvist i tjänst, men han hade tvingats lämna sin Agnes i Afrikas jord efter en tärande sjukdom och Tora är hans nya hustru. Siri Andersson arbetar bland den ryska befolkningen i östra Estland. Bl a driver hon på somrarna en barnkoloni. Just nu är hon i hemlandet.

Nya missionärer är Hilda Mattsson i "negerrepubliken Liberia" och Agnes Wallén som står mitt uppe i ett framgångsrikt arbete i Indien med bl a infödda evangelister.

Agnes Wallén och de första kristna
i Tamkuhi Road, Dist. Gorakhpur, U. P., India.
Adress i Sverige: 7de Tvärgatan 45,
Gefle, Sweden.

Bedjen för oss, Herrens små,
och för Indiens mörka land!
Jakob 5: 16; 2 Mos. 17: 11.

Missionär Agnes Wallén i Indien

församlingens sändebud, som författaren skriver. Vidare finner vi att en enskild person svarade för hennes pekuniära underhåll, som det heter. Hon hade tidvis prövats

Vidare finns Ester Ölander i Brasilien och hon tycker att det går mycket bättre än hon vågat hoppas. Skribenten Werner Hedman berättar också att insamlade medel till mis-

sionen år 1930 var 7 000 kr och tio år senare 16 000 kronor.

1946 - 25-årsjubileet

Tora och Linus Blomkvist har hunnit med ytterligare några perioder "under Afrikas brännande sol" och befinner sig i hemlandet sedan några månader. Siri Andersson har tvingats lämna Estland pga kriget och är Rysslandsmissionär i Filadelfiaförsamlingen i Jönköping.

Hilda Mattson är hemma för vila sedan föregående höst.

Agnes Wallén, Indien, var tidigare ÖM:s missionär, men är sedan 1937 i Filadelfiaförsamlingens i Gävle tjänst. År 1938 reste hon ut till det land, där hon funnit sin livsuppgift. Därifrån sänder hon det ena brevet efter det andra som berättar om segrar och framgångar.

Ester Ölander väntas hem från Brasilien för vila efter sin första period. Jubileumsskriften nämner att Werner Hedman är missionskassör och -sekreterare. Nedskrivaren Birger Thor nämner också att kassaomslutningen under församlingens 25 år blivit totalt 1,1 milj. kr.

Till avslutning citerar han ordet: Icke åt oss Herre, icke åt oss, utan åt Ditt namn giv äran för Din nåds, för Din sannings skull.

1971 - 50-årshögtiden

Missionen - en källa till mycken välsignelse, så lydde rubriken. Gunnar Eriksson, som för pennan, hade gjort grundliga efterforskningar ända från begynnelsen. Sålunda skriver han om föreståndarens tidiga brev till Linus Blomkvist där han förklarar församlingens nya ställning som helt fri församling. Linus anslöt sig omedelbart brevledes till den nya församlingen.

I mer än 25 år verkade Linus i Masisi. Han var en av pionjärerna på pingstväckelsens Kongofält. I Masisi hade församlingen byggt sin kyrka under hans tid där.

År 1954 flyttade Linus till Gisenyi i Rwanda men arbetade också i det närliggande Goma i Kongo. Efter 17 år fanns där en församling på 13 000 medlemmar. Linus gick i pension år 1956.

I tillbakablicken nämnes att Siri Andersson drev barnhem på somrarna med hjälp av insamlade medel efter upprop i Evangelii Härold.

Hilda Mattsson verkade som missionär i Liberia i tjugofem år fram till år 1955. Hon hade blivit vår missionär då församlingen i Bomhus gick upp i Filadelfiaförsamlingen i Gävle.

Agnes Walléns arbete hade nu övertagits av fostersonen A W Samuel. Hon hade rest ut första gången utan ordnat underhåll. Samma sak gällde Ester Ölander. Snart nog efter utresan fick dock de bägge ordnat med församlingens ekonomiska stöd.

I redovisningen finner vi nu Per-Olof och Everence Jacobsson samt Ingrid Hellman med. Här nämns också gävleflickan Els-Britt Saker samt Georg Steen och Mildred Lindberg, vilka fått delunderhåll.

Författaren Gunnar Eriksson berättar avslutningsvis att de första åren låg missionsskassans årliga omslutning på 2-3 000 kr medan summan år 1970 uppgick till 80 000 kr.

Missionen 1971 - 1996

Den senaste 25-årsperioden har varit mycket expansiv, när det gäller mission. Framförallt är det den stora satsningen på trosloften, som infördes 1971, som måste upp-

märksammas. Under mottot "Vägen till fördubblade välsignelser" talade pastor Josef Östby om tiondet och allmosegivandet och presenterade tanken om trosloftet - ett löftesoffer utöver det ordinarie offrandet. Denna vision medförde inte bara att missionen fick ett stort extra tillskott utan även alla de andra kassorna blev välsignade. Totalt ökade insamlingsresultatet i församlingen med inte mindre än 58 procent det året! Under alla åren sedan dess har härige-

pastorer i Pakistan och Mexico. Förutom i dessa länder har nationella evangelister också fått stöd för arbete i Brasilien, Argentina, Kenya, Tanzania, Zaire, Etiopien, Angola, Burma, Sikkim, Bhutan, och Thailand. Som mest hade vi underhåll av ett 80-tal evangelister!

I början på 1970-talet sände församlingen ut tre ungdomar i en Volkswagenbuss för att evangelisera i Asien under ett år - Asien-

Missionär Erik Edin döper 1981 en av 202 dopkandidater i Rasipuram, Indien

nom minst 200 000 kr årligen insamlats extra för att sprida Herrens ord, framförallt utomlands. Den ojämförligt största satsningen från trosloften genom åren har varit underhållet av nationella evangelister i pionjärbete. För närvarande underhålls 17 evangelister i Darjeelingområdet i nordöstra Indien genom India Evangelistic Crusade. Dessutom stöds evangelister och

teamet med Anders och Annika Wennerström och Marie-Louise Rask. Efter ett par år kunde församlingen sända ut Anders och Annika som sina missionärer till Pakistan, där de verkade fram till 1988. Under denna tid åtog sig församlingen uppdraget att vara kontaktförsamling för Pakistan, en uppgift som vi fortfarande har.

Missionärerna Everence och Per-Olof Jacobsson

Församlingens tält, som 1994 sändes till flyktingarbete i Tanzania

Peter Blen Lepcha, David Moore och Jonathan Phipon-nationella pastorer i nordöstra Indien

I Asien har också Erik och Margareta Edin arbetat i Afghanistan, Pakistan och Indien och Deepak och Lisbeth Dutt i pionjärbete i nordöstra Indien samt Annelie Kilpiläinen på Taiwan. Under 1995 avslutades församlingens engagemang i Rasipuram, Indien.

En medveten strävan de senaste åren har varit att försöka nå ut till onådade folkgrup-

per, bl a genom att församlingen genom Bertil och Gunnel Engqvist varit engagerade i OM:s stora evangelisationsarbete i Mellanöstern, Nordafrika och Centralasien.

Församlingen har bedrivit mission i Afrika nästan ända från början. Detta har fortsatt även under den senaste 25-årsperioden. Per-Olof och Everence har varit i församlingens tjänst i många år, framförallt i Zaire.

Dessutom var de pastorspar här i Gävle under en period. De har nu under slutet av sin missionsinsats återvänt till Afrika för arbete i Rwanda. Ett förödande inbördeskrig med nära miljonen döda och det dubbla på flykt har skapat kaos. Efter en dramatisk flykt våren 1994 undan inbördeskriget har Per-Olof och Everence återvänt till ett missionsarbete som inte liknar något annat. Osäkerheten om fortsatt arbete är stort. Herren har bevarat dem trots vapenskrammel och livshot från rebeller som kräver att få överta missionens och församlingarnas egendom. Vårt gamla mötestält användes i ett flyktingläger i Tanzania, helt nära gränsen mot oroshärden.

Tord och Gerd Bergroth arbetade under flera perioder i Kivudistrikten i Zaire. De sista åren innan de återvände till Sverige gick de in i ett helt nytt arbete i Shabaprovinsen i södra Zaire. Efter hemkomsten har Tord fortsatt i missionens tjänst genom att gå in i ett administrativt arbete inom missionsflygorganisationen MAF Sweden, som får ett årligt stöd från församlingen.

Ingrid Hellman, Joel och Els-Britt Säker, Marie-Louise Rask samt vännerna Telfer har också verkat i Afrika under denna period.

I Europa har Bengt och Karin Fiske arbetat med församlingsbyggande i Regensburg i Bayern under några år. Efter några år i Sverige har Bengt nu gått in i ett nytt missionsarbete i Berlin.

Finska språkgruppen i församlingen har bidragit till missionen på ett påtagligt sätt. Genom delunderhåll har de bidragit till flera missionärers underhåll, Kilpiläinen och Mäntyniemi.

Korttidsinsatser i Europa eller Asien har utförts av flera av församlingens ungdomar. Sedan ett tiotal år har vi nya invand-

rare från Latinamerika i församlingen, som medverkat i korttidsinsatser i bl a Ukraina. Östeuropa och de nordasiatiska folken har kastat av sig det kommunistiska oket. Det betyder att vi kan besöka vår vänortsförsamling i Bishkek i Kirgistan.

Finska gruppen

Jubileumsskrift författad av Rauni Jansson, sekreterare i finska gruppen

Finska gruppen bildades hösten 1963. Dess första medlemmar var Toivo Vaukkonen, Aimo Selin, Veikko Mertanen, Rachel Jansson, Helmi Pääkkonen, Ellen Harjula och Rauni Karttunen. I början anordnades många tälmöten runt om i distriktet. Ansvariga för dessa möten var Erkki och Marjatta Pakkanen. Landskapsmöten anordnades i början en gång per år, då alla grupper som arbetade bland finskspråkiga samlades mangrant. De senaste åren har vi haft möten på olika platser såsom Gävle, Söderfors, Söderhamn och Sandviken. Finska gruppen har arbetat mycket med zigenarmission och det har anordnats några Romanifester. Den största hade vi i Gävle sommaren 1988 och den pågick i två dagar. Vi har alltid inbjudit romanifolket till våra möten eftersom det finns många zigenare i Gävle. I början bedrevs en bra körverksamhet och ett tag hade vi en riktigt stor kör. Nu har vi tyvärr ingen kör eftersom det saknas ledare som kan leda en kör.

För alla finska medlemmar och andra intresserade har det alltid funnits mycket litteratur till hands. Det har varit söndags-skoltidningar, sångböcker mm. Vi har dessutom haft tidningen "Hyva Sanoma" som vi har spridit. Syföreningen bildades 1982 av Rachel Jansson, Lilja Pesola, Rauni Jans-

Dessa har på församlingens uppdrag arbetat en längre tid i andra länder:

Linus och Agnes Blomkvist	1920-23,25-37	Zaire
Linus och Tora Blomkvist	1939-56	Zaire, Rwanda
Siri Andersson-Palmestav	1927-42	Estland
Hilda Mattsson	1929-55	Liberia
Agnes Wallén	1938-64	Indien
Ester Ölander	1939-75	Brasilien
Georg Steen	1950-77	Europa
Mildred Lindberg	1951-56	Tanzania
Per-Olof & Everence Jacobsson	1959-72,84-86,92-96	Zaire, Rwanda
Joel och Els-Britt Säker	1960-63,63-80,81-83	Tanzania, Burundi, Spanien
Ingrid Hellman	1964-75	Zaire, Burundi
Ingvar Holmberg	1972-73,89-91	Indien, Sovjetunionen
Tord och Gerd Bergroth	1973-79,86-88	Zaire
Tord Bergroth	1991-	MAF-Sweden
Erik och Margareta Edin	1973-74,74-80,81-96	Afghanistan, Pakistan, Indien
Anders & Annika Wennerström	1973-74,76-88	Indien, Pakistan,
Marie-Louise Rask	1973-74,80-83	Indien, Pakistan, Kenya
Solweig Telfer	1973-78	Kenya
Sam och Ingrid Nelson	1974-86	Brasilien
Bengt och Karin Fiske	1980-90	Tyskland, Österrike
Bengt Fiske	1996-	Tyskland
Annika Bergroth	1991-93	Burundi
Lisbeth och Deepak Dutt	1990-	Indien
Bertil och Gunnel Engqvist	1976-	Mellersta Östern
Annelie Kilpiläinen		Taiwan
Helli och Tenho Mäntyniemi	1988-93	Spanien

son, Taimi Korpikannas, Eija och Raimo Kontinen. Syföreningen har varit flitig och genom försäljningen av dess alster har vi kunnat stödja Norrbottenarbetet, och skicka biblar till f.d. Sovjetunionen samt skicka pengar till arbete i Lettland. Inom fängelsearbetet deltar vi i den svenska gruppens arbete. Söndagsskoleverksamhet har bedrivits i Bomhus och i Forsbacka. Närradioverksamhet startades av Heikki Valpas, men när han flyttade så togs ansvaret över av Veikko Mertanen. Tidigare sände Rachel Jansson barnprogram över Gävle och Sandviken men de är nu nedlagda. Finska gruppen har dessutom haft många loppmarknader och lotterier och som mest aktiv var man 1988-1993. Inom utlandsmissionen så stöder vi Anneli Kilpeläinen med 6% av hennes totala underhåll för arbetet i Taiwan. För närvarande så består finska gruppen av en aktiv grupp på ca 25 personer. 1994 döptes två nya medlemmar och under 1995 döptes en. Vi har våra gudstjänster på söndagar kl 14 och på torsdagar kl 18. Syföreningen träffas jämna veckor och fängelsegruppen udda veckor. Vi har verksamhet i Hofors, Skutskär, Forsbacka, Söderfors, Sandviken och Söderhamn. Vi gör även hembesök hos äldre och på sjukhus allt efter ork och förmåga.

Dessa har tjänat längre tid i finska gruppen:

Uuno Haikola, Heikki Valpas, Pekka Helles, Tenho Mäntyniemi, Manasse Pehkonen, Eero Koski, Marjatta Ärnfors

Löväsen

50 år av Guds trofasthet-jubileumsskrift av Rune Blomqvist 27 februari 1982 - komplettering och redaktionell förändring 1996

Den 27 februari 1932 bildades Smyrnaförsamlingen i Löväsen. Pastor A. Magnusson från Gävle kallades att bilda församlingen och den första styrelsen bestod av evangelist Ivar Nilsson-Bagler, äldstebroder Per-Olof Lindkvist, medäldste Johan Blomqvist och diakonerna Anders Nöjd och Joel Löf. 34 vänner välkomnades till församlingsgemenskap och den 28 februari hälsades ytterligare tre vänner välkomna. Ja, det var gripande stunder inför Herrens ansikte och man samlades i fullsatt kapell i de olika mötena. Det var lätt att samla folk på 1930- och 40-talen. Flera vänner välkomnades och 1936 blev medlem nummer 50 välkomnad. Gud skall ha äran i allt! Församlingen var till en början bönegrupp och man samlades i olika hem till stugmöten. Ganska snart enades man om att köpa en tomt och uppföra ett kapell. I slutet av 1931 kunde kapellet invigas. Det var stor glädje för församlingen och vid invigningen hade man tre möten och både lilla och stora salen var fyllda av förväntansfulla människor. Evangelist Ivar Nilsson-Bagler, broder A.V. Carlsson samt Joel G. Larsson predikade i mötena.

Den 16 november 1936 upplöstes Smyrnaförsamlingen och dess medlemmar förenades med Salemförsamlingen i Gävle som dess utpost. Ivar Nilsson-Bagler var den förste i raden av vittnen som tjänat gruppen. Han var outtröttlig när det gällde byggandet av kapellet. Därefter har följande bröder och systrar tjänat längre eller kortare tid:

1932	Ivar Nilsson-Bagler
1933	Einar Emilsson, Ruben Fritsson
1934-1940	Gunnar Andersson, Olle Norin, Yngve Danell, Rut Svensson, Konrad Palmer, David Svenhard, Erik Lindahl, Linnea Lundkvist
1941-1945	Isabel Engholm, Märta Fornander
1945-1948	Mary Zarlíng, Maj-Britt Gustavsson
1949-1950	Folke Karlsson

1950-1953	Irma Åkerblad, Erna Lundberg
1953-1957	Abraham Abrahamsson
1958-1959	Birgitta Malm, Birgitta Hedlind
1960-1963	Yngve Lundmark-Grubbström
1964-1970	Bengt Bergström
1970-1973	Erling Elgeholm
1973-1974	Josef Svensson
1974-1976	Lennart Grön
1976-1977	Anders Daleskog
1977-1981	Bertil Lindeskär
1981-1983	Christer Ernehall
1985-1988	Roger Arnfjell
1988-1995	Hjördis och Sven Berglund
1995-	Marjatta Ärnfors

Flera av dessa Herrens vittnen har lämnat Sverige och blivit missionärer och en del har fått hembud och vilar efter sina gärningar.

Löväsegruppen var ensam om pastors-tjänsten till 1957 och mellan 1957-1964 delades pastorstjänsten med Verkebrogruppen. 1964-1981 delades tjänsten med

Elimförsamlingen i Hedesunda. Vittnena och äldstebrodererna i Gävle liksom bibel-skolans elever har glatt oss med vittnesbörd, sång och predikan. Ja, vi har kämpat trons goda kamp tillsammans i många år. Ett fint samarbete har vi haft med Löväsens missionsförsamling genom gemensamma veckomöten, gemensamma söndagskvällsmöten en gång per månad, gemensam julotta och nyårsbön samt friluftsmöten i Gamle varje midsommar. Löväsegruppen deltar i Hedesunda-Österfärnebo-alliansens mötesserier i tält och kyrkor sedan 1969. Det har varit inspirerande och trosstärkande att gemensamt få arbeta för spridningen av Guds ord i bygden. Tack för syskongemenskapen, kära vänner! Yttre missionen har haft en stor plats i gruppen med underhåll av missionärer i församlingens tjänst. Gruppens ungdomar har känt kallelse att gå ut med evangelium till främmande land. Sven-Erik Blomkvist har varit i Afrika en tid,

Lägersamling

Ingrid Larsson-Nelson har tjänat i Brasilien och Leif-Arne Holmqvist har haft tjänst i församlingar här hemma. Gruppen har deltagit i underhåll för Ingrid och Sam Nelson.

1966 beslöt gruppen att förbättra kapellet med ny beklädnad samt målning av innerväggarna, utbyte av fönster, ny estrad och dopgrav samt installation av nya armaturer. Men ännu ett trossteg togs 1979 då vi beslöt att anlita verkställare Elis Eriksson att ta fram ett förslag till om- och tillbyggnad ingripande renovering av lägenhet och VA-anläggning. Vi känner stor tacksamhet till vår vän Elis för utmärkta förslag och ritningar! Ja, så kunde vi gå till verket i september 1979 med broder Sven Svensson som arbetsledare. Han tillbringade för övrigt den mesta tiden på arbetsplatsen och han har haft goda medarbetare så arbetet gick bra hela tiden. Kostnaderna uppgick till totalt 180 000 kr och vid invigningen i februari 1982 var alla skulder betalda genom gruppens eget offrande och gåvor från Gävle samt annan församling. Var och en förstår att glädjen var stor att få fira 50-årsjubileum och samtidigt inviga de nya lokalerna. Vid invigningen var några medlemmar närvarande som var med vid Smyrnaförsamlingens bildande 1932. Vi får ge Gud äran för allt! Gruppen har fått vidkännas utflyttning av medlemmar men andra har i stället flyttat hit till Lövåsen och gjort stora insatser. Må denna återblick få sporra Guds folk att ännu mera verka medan dagen varar.

Andra Krönikaboken 7:3 "Då nu alla Israels barn såg hur elden kom ned och såg Herrens härlighet över huset, föll de ned på den stenlagda gården, med ansiktena mot jorden, och tillbad Herren och tackade honom, därför att han är god och därför att hans nåd varar evinnerligen".

1996 består gruppen av 11 medlemmar.

Verkebro

Pingstförsamlingens i Gävles äldsta utpost i Verkebro 70 år 1922-1992-jubileumsskrift författad av Sivert Eriksson med redaktionell komplettering 1996

Filadelfigruppen i Verkebro är församlingens äldsta utpost. Vi kan se tillbaka på av både nöd och nåd samt Guds oändliga trofasthet. När dörren öppnades för verksamhet på platsen var det evangelisterna Ester Eriksson och Karin Pettersson som med ungdomligt mod och i ljus Gudsförtröstan gick in i pionjärbetet. "Den ringa begynnelse" fick ingen förakta ty liksom Petrus enkla stugmöte hos Kornelius ledde till frälsning, dopförrättning och andedop så följdes det första mötet med av goda resultat. I mars månad hölls möten hos Ida och Petter Persson i Hästbo. En kväll i veckan var det möte där tills huset revs och verksamheten flyttades till lokalen i Verkebro som Logen Mimer lät hyra ut. Evangelisterna fick sitt "högkvarter" i Verkebro där det förutom samlingslokalen fanns en lägenhet på ett rum och kök, i vilken de flyttade in den 10 juli 1922. Gustaf Roberth som var pastor i Gävle cyklade ut och predikade. Bland vänner från stan som tog sig cyklande den 2 mil långa, krokiga och hjulspårsbelagda lervällingsvägen till mötena nämns bl a Albert Pettersson, Birger Thor och Erik Larsson. Det ordnades så att fastigheten inköptes för 1 000 kr i befintligt skick med bänkar, lampor, bord mm. Bland ändringar som måste göras var läggning av ny takpapp, insättning av innanfönster samt installation av en dopgrav.

Mycket folk började besöka mötena och när Sunnanåsbröderna ingick i verksamhetsbildningen blev det möten även i Hästbo, Hanåsen, Vägskalet m fl platser. Arbetet kröntes med framgång och "förstlingskärvarna" kom och det var en jubeldag då den första dopförrättningen hölls den 11 april 1923. Tre vänner döptes då, nämligen Knut Larsson, Frida Bohlin och Sven Westerland. Dopgraven fick stå öppen för dopkandidater från stan, eftersom församlingen före oktober 1924 inte hade egen kyrka med dopgrav. Vatten till dopgraven kördes med häst och vagn från kanalen för att sedan värmas i stora tvättgrytor utanför kapellet. Som synes ett rätt primitivt sätt men allt gjordes under tacksamhet till Gud.

Under åren som gått har en stor skara evangelister sått ut evangelie utsäde och dessa vittnen har kallats i bästa samförstånd med moderförsamlingen. Det är en stor skara vänner som nedlagt ett osjälviskt och många gånger påkostande arbete och gruppen känner sig mycket tacksam till alla som tjänat Gud på platsen. Dessa har tjänat:

Ester Eriksson och Karin Pettersson
Kjell Carlsson
Edit Nilsson och Margit Holmgren
Greta Eriksson och Maj-Britt Nordqvist
Hilding Karlsson-Karmefeldt
Folke Carlsson
Erik Gustavsson
Edit Söderlund
David Svenhard
Ann-Mari Andersson
Konrad Palmér
Elsa Myhrholm
Yngve Danell
Karin Andersson
Erik Lindahl
Greta Ahlin
Abraham Abrahamsson

Lisa Holmsten
Martin Hagselius
Birgitta Malm och Birgitta Hedlind
Elna och Yngve Lundmark-Grubbström

Bland Sunnanåsbröderna från första tiden kan nämnas Ragnar Ljungqvist, Alvar Lemke, Hilding Söderholm samt traktens egna Einar Sjöberg från Sandviken och Birger Thor från Gävle. Även Allan Thörnbergs vistelser på Sunnanås under åren 1929 och 1934 gjorde intryck på gruppen i Verkebro. Sunnanåssången, som författades av Herbert Brander, med strofen "samvetsömma ifrån Sunnanås, vill rädda själar från att förgås" gjolades och sjöngs lite varstans i byarna. Som resultat av den första tidens intensiva kamp i bön fick vännerna uppleva en härlig väckelse tillsammans med Sunnanåsbröderna under vintern 1924-25.

Söndagsskoleverksamheten ordnades tidigt och gruppen i Verkebro har haft glädjen att ha traktens barn samlade i kapellet. Fram till våra dagar är det tredje- och fjärde generationen som styrt sina steg till Guds hus här. Missionsintresse har funnits och medel till församlingens mission har insamlats. Vännerna Säkers, Ester Ölander, Jacobssons, Nelsons och Bergroths har på detta sätt kunnat bistås med delunderhåll från Verkebro.

Under alla år har gruppen haft besök av vittnena från Gävle och samarbetet med Lövåsen gruppen om gemensamma evangelister har under åren varit till glädje och nytta för Guds rike. I Verkebro minns vi med tacksamhet åren 1972-86 då Johan Bergroth var gruppleddare. Vi samlades till bönemöten och gruppmöten och i de offentliga mötena deltog sånggruppen Gitarrsystarna troget under ledning av Hildur Bergroth. Elever från den ettåriga bibel-

Församlingens anställda 1976

skolan i Gävle deltog också flitigt i de olika samlingarna. Paul Hedman satsade av sin fritid på arbetet i Verkebro med omnejd i början av 1980-talet.

En stor skara vänner som under åren i det tysta troget tjänat Herren i olika uppgifter och som fått hembud eller avflyttat till andra orter känner vi i dag stor tacksamhet till.

Guds oändliga trofasthet och kärlek, som var pionjärevangelisternas ledstjärna, lyser framför oss och vår bön är att bygdens folk åter skall hitta vägen till vårt kära kapell i Verkebro.

Skutskär

1933 flyttade familjen Gustav Hellberg från Högfors pingstförsamling till Älvkarleby och detta år gick några vänner, som förut tillhört baptistförsamlingen på orten, in i

Salemförsamlingen och en utpostgrupp bildades. 1934 inköptes en godtemplarlokal och verksamheten fortsatte.

I nuvarande Skutskär samlades i början av 30-talet några vänner till bönemöten i hemmen. 1934 började vännerna hyra en lokal och väckelsemöten började anordnas. Fram till 1937 var grupperna i Älvkarleby resp Upplandsbodarna fristående utpostgrupper men vid gruppmöte i februari 1937 beslöts att grupperna gemensamt skulle "verka Herrens verk på orten". Samma år beslöts att Filadelfiagrupperna i Upplandsbodarna skulle byta namn till "Salem", vilket kapellet i Älvkarleby redan kallades. Den första gemensamma pastorn hette John Carlsson och i början av 40-talet bestod gruppen av ett 30-tal medlemmar. 1948 gick de sex medlemmarna i Älvkarleby in i pingstförsamlingen i Karlholmsbruk och under 1950-talet återvände dessa vänner till gruppen i Skutskär.

1951 fanns det 13 medlemmar i gruppen och 1963 inköptes en lokal i Skutskär med plats för ett 75-tal personer. Sedan 1970-talet har gruppen satsat på sångstunder, bönesamlingar och offentliga möten. 1982 såldes lokalen och därefter har vid olika tillfällen Betelkapellet i Älvkarleby och Missionskyrkan i Skutskär förhyrts. Olika satsningar har de senaste åren gjorts för att evangelisera Älvkarleby kommun. 1996 består gruppen av 25 medlemmar. Dessa har arbetat på hel-eller deltid:

Roland Johansson	Bertil Urengård
John Carlsson	Göran Löfqvist-Thyback
Axel Rosén	Roger Arnfjell
John Granath	

Norrsundet

1923 lämnade 11 medlemmar baptistförsamlingen och anslöt sig senare till Salemförsamlingen. Gruppen började samlas regelbundet till

bön och enskild uppbyggelse i syskonen Axmans hem. Man började hyra Ordenshuset i Norrsundet vid flera tillfällen och det beslöts att bygga ett kapell. Detta stod färdigt 7 november 1926. I början av 1940-talet bestod gruppen av 54 medlemmar och 1951 var medlemsantalet 46 st. Under 1990-talet har verksamheten koncentrerats på att nå ut i bygden genom cafékvällar. Medlemsantalet 1996 är 19 st. Dessa har tjänat:

Sven Jacobsson	Erik E. Johansson
Hilding Söderholm	Holger Fridlund
John Johansson	Edvin Nilsson
Egon Backman	Dan Nilsson
Josef Carlsson	Erling Öhman
Curt Carlsson	Åke Svensson
Folke Johansson	Lennart Zetterström
Konrad Palmér	Bertil Urengård
Erik Nilsson	Erik Oskarsson
Carl Carlsson	Maj Sandström
John Nilsson	Göran Oscarsson
	Erling Öhman

Cityfesten 1994

Hedesunda

Elimförsamlingen i Hedesunda bildades i oktober 1921. Under många år samarbetade denna församling med utpostgruppen i Lövåsen. 1987 upplöstes Elimförsamlingen och 15 av dess medlemmar gick med i vår församling. Under 1990-talet har verksamheten varit inriktad på barnarbete samt cafékvällar. 1988-1995 arbetade Hjördis och Sven Berglund som församlingens evangelister. 1995 har Marjatta Ärnfors gått in i arbetet. Medlemsantalet 1996 är 9 st.

Väckelse inför 2000-talet

**Av församlingens pastorer
Berndt Wikman och Sven-Gunnar Hultman**

Idag är Sverige ett sekulariserat land-i morgon ett missionsland!

Vårt samhälle förändras snabbt. Nya strukturer skapar vilshenhet och oro. Trasiga människor med stora andliga, sociala och psykiska behov. De gemensamma värden som varit grunden i vårt samhälle: sanning och moral, rätt och rättfärdighet, urholkas allt mer. Samtidigt som vi ser en ny öppenhet och ett fördjupat andligt sökande. Tusen-årsskiftet närmar sig, och det har tidigare betytt en stark andlig verksamhet - på både gott och ont! Vi ser det i vårt eget sammanhang: - ockulta inslag i det kulturella livet, främlingsfientlighet och övervåld.

Salt och ljus!

Det är i den omgivningen som Guds Församling kommer att betyda allt mer som ljus i mörkret och salt i förruttnelsen! Bud-

skapet om Jesus som världens frälsare blir viktigare än någonsin, och vi kommer på allt sätt att stärka tron på Bibeln som Guds Ord! Våra möten blir kraftcentra, där undervisning, lovsång och tillbedjan får stort utrymme, och där Guds under uppenbaras till uppmuntran, helande och tro! Vi kommer att återupprätta synen på människan som Guds skapelse och Hans avbild, och med blanka vapen kämpa för människovärdet och respekten för livet!

Värme och närhet!

Samtidigt kommer vi att fördjupas i vårt inre liv i *Församlingen*! Människor som kommer till tro, kommer att behöva nära kontakter med levande kristna i en varm och innerlig miljö. Tonvikten i detta arbete kommer att ligga i den lilla gruppen: familjen, hemgruppen och bönecellen. Den växande församlingen blir den som förmår skapa en innerlig gemenskap genomdränkt av kärlek, närhet och tjänande. Ett upprättande av det "allmänna prästadömet" i *Församlingen*! Familjerna, och allra mest barnen, sätts i främsta rummet i vårt arbete inför framtiden! Samtidigt tror vi att Gud ska visa på vägar och ge oss redskap att nå in i olika ungdomskulturer!

Personlig evangelisation!

Kallelsen till evangelisation och personligt själavinnande blir starkare, och förmågan att leva ut budskapet är det som kommer att skapa förtroende och kontakter. På den vägen kommer *Församlingen* att se nya människor gå in i ledaruppgifter och missionsuppdrag. Ivern att sprida *Evangeliet* kommer att resultera i att flera idag onådade folk på jorden blir missionerade, och att flera onådade grupper i vår stad får möta Jesus till frälsning och själva bli aktiva församlingsmedlemmar.

Bön

Vi lever i en tid där det kristna inflytandet tycks minska, men vi tror att *Församlingen* inom sig bär svaren också på framtidens behov, och att den kommer att vara ett Guds redskap till väckelse och förnyelse. Hur stor dragningskraft *Församlingen* kommer

att ha, beror på hur tydligt vi själva lyfter fram Guds tankar i vår tid! Vår stora förväntan är en folkväckelse! Därför vill vi förenas tillsammans med alla i bönen: "Kom Herre Jesus med din helige Ande över och i oss, så att vi blir fullt delaktiga i det stora som Du vill göra i Gävle"

Församlingens nuvarande pastorer Berndt Wikman och Sven-Gunnar Hultman

Föreståndare

1921-28 Gustaf Roberth
1930-31 John Mellwing
1932-39 Oskar Ydrefeldt
1939-42 Helge Lundberg
1942-45 Nils G Andersson
1946-57 Venzel Nilsson
1957-64 Sigvard Johansson

1965-69 Georg Johansson
1970-76 Josef Östby
1976-82 Per-Olof Jacobsson
1983-87 Folke Steen
1988-90 Erik Edin
1990- Bernd Wikman

Josef Östby med sina företrädare på väggen

Vakansföreståndare

Helmer Holmgren	1923-27	Paul Jakobsson	1964
Hilding Söderholm	1929	William Bäckman	1964
Yngve Lindén	1929	Josef Hallenby	1965
Axel Edén	1932	Mats Kärnerud	1969-70
Gösta Forsberg	1942	Erik Edin	1987-88
Karl Wärn	1945-46	Werner Gustafsson	1957

Biträdande pastorer

Sixten Johansson
Helge Erixon
Axel Bäckman
Roland Johansson
Abner Dahl
Ivar Vingren
Åke Lindgren
Ralph Friberg
Aste Abrahamsson
Axel Gustafsson
Henry Olausson

Sven Levin
Lars Rehnlund
Åke Ödling
Lennart Alsiö
Ingvar Holmberg
Mats Kärnerud
Sören Perder
Tord Bergroth
Roger Arnfjell
Sven-Gunnar Hultman

Församlingssystrar

Hulda Seger, Greta Strömbom, Elin Berlin, Ingrid Persson

Barn-och ungdomsarbetare

Ove Ståhlgren
Ingrid Pettersson
Anders Daleskog
Jonny Albenius
Eva Boström-Bondesson
Lars Edin
Lisbeth Blomkvist
Sven Stenberg
Carin Samuelsson
Göran Thybäck
Karin Olsson
Helene Sånglöf

Mari-Ann Blixt
Sami Kekarainen
Else-Britt Magnusson
Monica Sandqvist
Marie Rubensson
Anna Kempe
Dan Hurtig
Jonas Högberg
Eva Eliasson
Ingrid Simonsen
Ola Hellberg
Roland Lindén

Sekreterare

Edit Pers, Iréne Nilsson, Anne-Marie Hellquist, Iréne Nilsson

Glada barn- och ungdomsarbetare i mitten av 70-talet

Bön-samtal med Gud

